

استان چهارمحال و بختیاری

استان چهارمحال و بختیاری یکی از استان‌های کشور ایران و مرکز آن شهرکرد می‌باشد.

فهرست مندرجات

- [۱ - معرفی اجمالی](#)
- [۲ - نزولات آسمانی استان](#)
- [۳ - جمعیت استان](#)
- [۴ - منبع](#)

معرفی اجمالی

استان چهارمحال و بختیاری در بخش مرکزی **رشته کوه‌های زاگرس** بین پیش کوه‌های داخلی و **استان اصفهان** واقع شده است. همچنین مرکز استان (**شهرکرد**) با ۲۱۵۰ متر ارتفاع در میان مراکز استانها، بلندترین است (به همین سبب به **بام ایران** اشتهار یافته است). این استان دارای ۱۶ قله مرتفع با ارتفاع بیش از سه هزار و ۵۰۰ متر مربع می‌باشد و قله چهار هزار و ۵۴۸ متری زردکوه بختیاری در آن قرار دارد که مرتفعترین قله آن کلونجی نام دارد. ارتفاعات این استان سرچشمه سرشاخه‌های دو روخانه دائمی **زاینده رود** و **کارون** می‌باشد. وسعت این استان در حدود ۱۶۵۳۳ کیلومتر مربع می‌باشد.

نزولات آسمانی استان

به علت ماهیت کوهستانی مرتفع، که در مسیر بادهای مرطوب سیستم‌های مدیترانه‌ای قرار داشته و موجب صعود و تخلیه بار این سامانه‌ها می‌گردد، این استان دارای بارش نسبتاً مناسب می‌باشد. غالباً در مناطق مرتفع نوع بارش به صورت برف می‌باشد و وجود ارتفاعات پوشیده از برف یکی از ویژگیهای اقلیمی این استان است. استان چهارمحال و بختیاری بدلیل دارا بودن ویژگیهای خاص جغرافیایی و توپوگرافی از لحاظ آب و هوایی متنوع بوده و اقلیمهای متفاوتی در آن وجود دارد. بارشهای منطقه غالباً تحت تأثیر جریان‌های جوی مدیترانه و عمدتاً کم فشار سودان قرار دارد که از غرب و جنوب غرب وارد منطقه شده و به مدت ۸ ماه (**مهر** تا **اردیبهشت**) منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. وجود **رشته کوه زاگرس** که عمود بر مسیر حرکت این جریان‌ها است، بارانهای شدید و سنگین را در منطقه باعث می‌شود. پربارش‌ترین بخش استان ارتفاعات غرب با متوسط بارش سالانه ۱۶۰۰ میلیمتر می‌باشد. سایر مناطق پربارش استان ارتفاعات سبز کوه با متوسط ۱۴۰۰ میلیمتر و ارتفاعات جنوب غرب استان با بارش ۹۰۰ میلیمتر می‌باشد. بارش‌ترین ناحیه استان نواحی شرقی و شمال شرقی با متوسط بارش سالانه ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیمتر است.

جمعیت استان

براساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۸۵ استان چهارمحال و بختیاری دارای ۸۵۸ هزار نفر جمعیت بود. در این استان مردم شهرهای **شهرکرد**، **پروجن** و **فرخ شهر** و برخی دیگر مناطق به زبان فارسی و بختیاری صحبت می‌کنند. مردم شهرستانهای **اردنگان**، **اردل**، **کوه‌رنگ** و **فارسان** به گویش بختیاری تکلم می‌کنند و گویش **ترکی قشقایی** نیز در برخی از شهرها و روستاها از جمله شهرهای سامان، بن، کیان و طاقانک رایج است.

منبع

[موسسه مطالعات ایران و اوراسیا](#)

